

[Indenrigsministeren.]

ningen, saaledes at de haardst bebyrdede Skatteydere i Landet kan faa endnu højere Skatter og Gentofte Kommunes Beboere endnu lavere Skatter.

Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har rettet et Angreb paa mig for min Anvendelse af den Bemyndigelse, der er givet mig ved Loven om den civile Befolknings Luftværn. Det ærede Medlem var saa venlig at sige til mig, at han ikke holdt denne Tale for at angribe mig. Jeg maa hertil sige, at saa har det ærede Medlem ikke været heldig i sit Ordvalg, for man tør vel nok sige, at Talen fra Ende til anden var et eneste Angreb paa mig; en Tale fuld af Beskyldninger mod mig. Jeg havde ikke rørt en Finger for at anvende den Bemyndigelse, der var givet mig i Henhold til denne Lov o. s. v. Jeg er sikker paa, at ingen, der har haft med den Sag at gøre under dens Forberedelse, vil mene, at det ærede Medlems Tale var en for Sagen gavnlige Tale, og jeg agter derfor heller slet ikke at indlade mig i en Diskussion paa Grundlag af denne Tale.

Jeg har saa meget mere Ret til at undlade dette, som det ærede Medlem kom for Skade at sige, at i Virkeligheden var vi ret langt med vore Forberedelser takket være andre Institutioners Energi. Da Forholdet, som bekendt, er det i Henhold til Lovens Bestemmelser, at ingen Forberedelser kan træffes uden Indenrigsministerens Direktiver eller Godkendelse, er jeg ganske tilfreds med denne Udtalelse, og jeg skal med Hensyn til mine Synspunkter paa dette Omraade indskrænke mig til at henvise det ærede Medlem Hr. Carsten Raft til at læse den Tale, jeg har holdt paa Luftværnsforeningens Aarsmøde for et Par Maaneder siden — den foreligger vist i stenografisk Referat —, idet jeg skal tilføje, at de Forberedelser, det ærede Medlem talte om, netop er saa langt fremme, at vi staar foran den successive Udførelse af dem i det Omfang, det paa hvert givet Tidspunkt maa anses for rigtigt.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har spurgt mig, om jeg ikke paatænkte at stille Forslag om Ændring af Lovgivningen om Retsforholdet mellem Ejer og Lejer, som blev gennemført i sidste Samling. Jeg maa maaske henvise til, at der er kun gaaet godt

et halvt Aar, siden denne Lov blev vedtaget. Paa forskellige Omraader vil man nu gøre Erfaringer med Hensyn til Lovens Virkninger. Det er mit personlige Indtryk, at denne Lov vil staa sin Prøve med Hensyn til det, der var dens Formaal, at skabe et til begge Side rimeligt Retsforhold mellem Ejer og Lejer. Der er selvfølgelig Sandsynlighed for, at i en Lovgivning, der i saa høj Grad ændrer de hidtidige Retsforhold paa en Række Omraader, kan Ændringer, efterhaanden som Erfaringerne gøres i det praktiske Liv, være ønskelige paa det ene eller det andet Felt, men man maa efter min Mening ogsaa have fornøden Tid til, at saadanne Erfaringer kan bundfælde sig.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fisker): Det ærede Medlem Hr. Brorsen ønskede oplyst, om der krævedes Medlemskab i en Fagforening for at blive ansat som Ekstraarbejder ved Statsbanerne eller ved Postvæsenet, og i bekræftende Fald, om dette var foranlediget af mig. Jeg vil hertil gerne sige, at et Krav af denne Art er ikke stillet fra nogen Side. Det, det ærede Medlem i denne Forbindelse tænker paa, er aabenbart de mellem de to Generaldirektorer og Dansk Arbejdsmandsforbund afsluttede Overenskomster, der naturligvis begge er godkendt af Ministeren, for Statsbanernes Vedkommende af min Forgænger og vedrørende Postvæsenet af mig. Disse Overenskomster hviler begge paa Statsministeriets Cirkulære af 7. Juni 1933, hvori det hedder, at der fortrinsvis bør antages Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser til Arbejder, der udføres af det offentlige. I Henhold hertil er de to Overenskomster afsluttet, saaledes at der gives saadanne Arbejdere denne fortrinsvise Adgang til Beskæftigelse som Ekstraarbejdere ved de to Statsvirksomheder. For Arbejdere, der beskæftiges kortvarigt, ved mere tilfældigt Arbejde, f. Eks. Udbringelse af Julepost, som ogsaa nævntes af det ærede Medlem, vil man kunne se bort fra denne Hovedregel, og det samme gælder ogsaa for de ved Avisombæring beskæftigede Arbejdere.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt kritiserede, at ikke alle Lyntogene standsede i Odense. Det forekommer nu ikke mig, at der er nogen særlig Grund til Klage for